

Шартама, като се усмихва. — Тудесно. Вие имате право!

Лъкарътъ, влиза задъхванъ. — Тристигатъ! Взоръ правя се! Тълпи! Видътъ войници съ тях! Правителството е в опасност! Седя половинъ часъ ще бъдатъ тукъ! Изпратете войска! Какво прави правителството? Не забравяйте, че азъ говоря така.

Излиза.

Шартама, съ движение. — Тръбка да се действува! Не разбирамъ вече нищо. Въ гласа мише тръбка да владте гласътъ безпорядъкъ.

Фулчинка. — Отъ нищо не се страхувайте. Въ познатиятъ народъ. Нови водачи ще се появятъ, които ще го поведатъ срещу Орландо. Ведъ половинъ часъ, тѣ ще станатъ вече врагове едни на други. Малкъ брой войници ще разгрозне тая голъма тълпа. Въ така нѣма нищо сериозно

излизатъ. Лъкарътъ влиза, побиколенъ отъ Бригана, комунистъ, и отъ Франка трипа политически редакторъ на единъ католически вестникъ.

Бригана (комунистически журналистъ, охарактеризиранъ мнѣ, много младъ, и мисълъ би убедителенъ). — Вие за революцията мислите?

Франка трипа (мисливъ, събира почитателъ си къмъ перенд. Пустнага е Брандиръ). (Поси лорнетъ. Чина тискивъ гласъ). — Вие за реда мислите?

Лъкарътъ. — Хи! А вие?

Бригана. — Азъ съмъ за революцията.